

LUNDEQUIST, LILLY
HARDING, EMILY J

**Lilla Rosa och hennes wänner / af L. L. ; med
illustrationer af Emily Harding**

Stockholm : Fosterlandsstiftelsen
1889

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LUNDEQVIST, L.

Sv. Saml.
Underv.
Barnb.
(Br.)
o

LILLA ROSA
och hennes
Wänner
af L.L.

Skript: Bänder & Etikettendruck / auf Folie.

Kal. 1983: 1.

Zeit: 90 hr.

LILLA ROSA

Med
illustrationer
af
Emily
Harding.

och hennes
Wänner
af L.L.

STOCKHOLM.
FOSTERLANDS STIFTELSENS FÖRLAGS EXPEDITION.

n. a. [1890-tal]

På det vida havets strand,
Där sig stolta böljor häfva,
I den mjuka, hvita sand
Barnen med sin spade gräfva.

"O, så roligt!" ropa de,
Strålande och öfversälla,
När de på sin sandhög se,
Som ett slott skall föreställa.

Ack, men fröjden blef dock kort
För vår lilla muntra skara:
Floden sköljde slottet bort
Inom några timmar bara!

Akten er från denna stund
Att på lösa sanden bygga;
Men på klippan läggen grund,
Där i kungen bo helt trygga!

Se, hur vackert äppelträdet

Står uti sin rika skrud

Af de skäraste små blommor,

Snyckadt likasom en brud!

Lilla Rosa, sjelf en blomma,

Röd och hvit som hon om kind,

Hoppar kring på trädgårdsgången,

Yr och lätt som vårens vind.

Hon förtjuses af de vackra,

Biomsterhöljda äppelträd

Och i förklädet hon lägger

Klase efter klase ned.

Rosa, håll, för stundens nöje
Du förstör ett framtidshopp;
Kom ihåg, att frukten slumrar
Redan uti blommans knopp!

Ryck ej egenvilligt till dig
Hvad som väcker ditt begär!
Om du väntar nöjd och lydig,
Får du det som bättre är.

Om ej Rosa plockat blomman,
Hon den mogna frukten fått,
Och jag hoppas, att min lärdom,
Lilla vän, du har förstått!

Vyss, vyss, älskling min,
Slumra ljuft och roligt in!
Faderns öga
Från det höga
Vake öfver hvilan din!

Qvitt, qvitt! dagen lång
Fåglar drilla gång på gång.
Skogen, hagen
Hela dagen
Fylls af deras glada sång.

Tyst, tyst! dagen flytt,
Och små fåglarne på nytt
Snabba ila
För att hvila
I sitt bo, tills dagen grytt.

E. J. H.

På ängen lilla Rosa gick
I solens klara glans,
Att åt sin mamma binda hop
En vacker namnsdagskrans,
Den bästa som hon kunde få
Af ängens näpna kiocker
blå.

E. J. H.

Nu våren är kommen
Och vintern har flytt,
Och blommorna börja
Att lefva på nytt.

Konvaljer, violer
Och gullvifvor små
I systerlig endrägt
På gräsmattan stå.

Små barnfötter trippa
Bland blommorna gladt,
Och barnhänder samla
En doftande skatt.

När qvällen är kommen
Och solen gått ned,
De daggstänkta blomstren
Få slumra i fred.

Emily Harding

Misse, är du ändtligt här?
Åh, så smutsig misse är!
Nu jag vill dig grundligt snygga,
Lägg dig i mitt knå, du stygga!

Jag dig vill med
svamp och tvål
Ge så mycket som
du tål;

Misse, skrik då ej så
illa!

Kan du inte ligga
stilla?

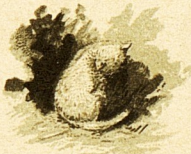

Misse, är du inte glad,
Att du får ett sådant
bad?

Karl och jag bli alltid
glada,

När oss mamma låter
bada.

Gif mig nu en vacker min,
Misse, se'n jag gjort dig fin!
Men vår misse omedgörligt
Skrek dock endast oupphörligt.

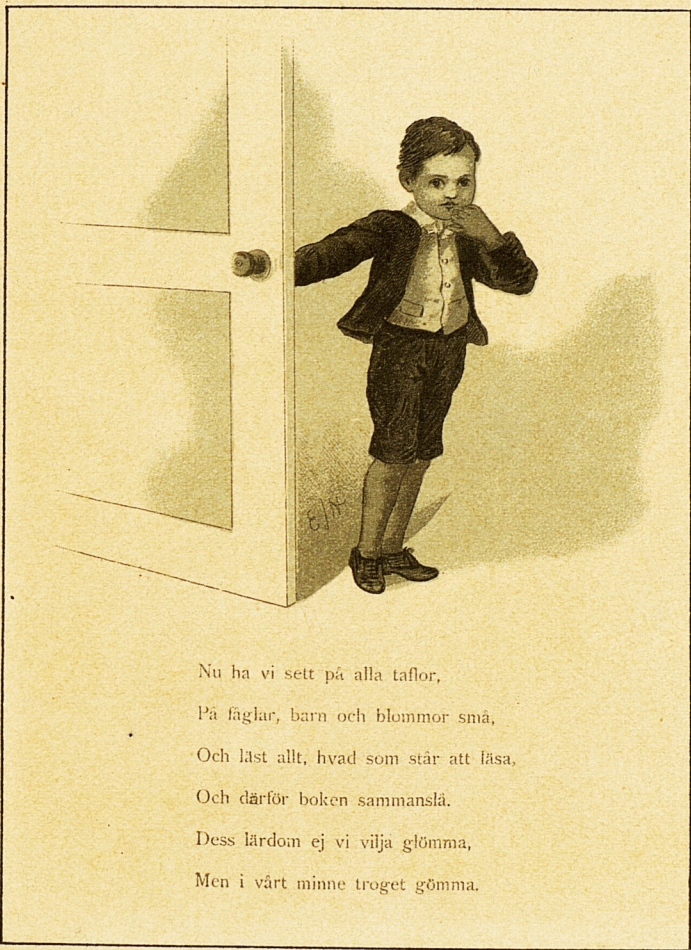
Säg, hvem lärde lilla fågeln
Reda till sitt nätta bo,
Där med maka och med ungar
Han får bo i frid och ro?

Samme Gud och samme Fader,
Hvilken hafver barnen kär

Och som leder och beskyddar
Den, som svag och liten är.

Vill åt fåglar och åt liljor
Deras drägt och spis han ge,
Barn, så trösten städs på honom!
I dock ären mer än de.

Nu ha vi sett på alla taflor,
På fåglar, barn och blommor små,
Och läst allt, hvad som står att läsa,
Och därför boken sammanslå.
Dess lärdom ej vi vilja glömma,
Men i vårt minne troget gömma.

KUNGL. BIBL.

1983-05-10

STOCKHOLM

www.books2ebooks.eu